

[Grethe Philip]

Spørgsmålet om, hvem der skal have adgang til at adoptere et barn, er meget følelsesladet. Vi ser skiftevis, at der rejser sig en vældig forargelse over, at et ægtepar har fået for let adgang til at adoptere, og forargelse over, at tilladelse afslås. Det er en balancegang mellem forskellige hensyn.

Jeg tror personlig, at det er nødvendigt med visse generelle retningslinjer. Ellers skal der i hvert enkelt tilfælde udøves et meget nært skøn, hvor man går tæt ind på de familier, der ønsker at adoptere, på en måde, som har vist sig at være ubehagelig. Men de generelle regler må ikke fastsættes for snært, og det tror jeg de er i øjeblikket, f. eks. er aldersgrænsen for adoptanten for lav, og man bør alvorligt overveje i stedet for en fast aldersgrænse at gå over til et kriterium, der går på aldersforskel – og det er det, vi lægger frem i det radikale forslag – således at man lægger sig så tæt op ad den aldersforskel, vi finder for mødres og fædres biologiske børn.

Ud fra den betragtning, at der nok skal være en aldersgrænse, men at den skal lægges tæt op ad det, der gælder i forholdet mellem forældre og deres biologiske børn, er jeg også åben over for at høre, hvordan de mennesker, der arbejder med spørgsmål om adoption, ser på det. Selv om dispensationsadgang altid giver vanskeligheder, er det vel netop i sager som disse, at den kan være berettiget. De menneskelige forhold er så forskellige, at generelle regler ellers i enkelttilfælde vil kunne virke oplagt urimeligt.

Mette Groes (S):

Jeg vil bare lige sige til hr. Bolvig, at jeg synes, du skal være en lille smule varsom med at omtale plejecirkulæret som hyklerisk, for der kan jo tænkes to grunde til forskellen mellem den praksis, der er i adoptionsforhold, og den, der er i plejeforhold. Den ene mulighed er, at man i virkeligheden burde lave plejecirkulæret om, så at det fik samme indhold som praksis i adoptionsforhold. Den anden mulighed er, at der måske i virkeligheden er en meget velbegrundet forskel, som beror derpå, at adoptionsforholdet er varigt, mens plejeforholdet er midlertidigt og i øjeblikket meget anvendt for at undgå institutionsanbringelse af børn.

Med hensyn til dine forklaringer om, hvordan det er lykkeligt at have et uden-

landsk adoptivbarn, synes jeg, at du både i din fremstilling i dag og også i kommentarerne til lovforslaget springer over de resultater i socialforskningsinstituttets undersøgelse, der viser det modsatte af det, du gerne vil fremhæve. Det fremgår nemlig af publikationen, at 40 pct. af de udenlandske adopterede børn har alvorligere søskendejalousitilfælde, end almindelige børn har, at $\frac{1}{3}$ af dem har faglige vanskeligheder, og at 60 pct. bliver alvorligt drillet i skolen, noget, som forældrene er meget belastede af.

Det korte af det lange er altså, at hvis argumentationen skal blive rimeligt afrundet omkring dette her, bør man nok mærke sig det, som fremgår af adoptionsudvalgets betænkning, nemlig at adoption af udenlandske børn stiller ganske anderledes krav til miljø og pædagogisk forståelse end en almindelig anbringelse af et almindeligt barn.

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det i henhold til forretningsordenens § 26 ikke er tilladt at tiltale nogen direkte under forhandlingerne.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det er min opfattelse, som vi også har fået bekræftet af langt de fleste indlæg her i dag, at vi er godt på vej til at finde løsninger, og at vi er af den hensigt at ville finde løsninger. Derfor finder jeg det urimeligt og uklogt, at vi nu taler os fra hinanden i stedet for at afvente den drøftelse med de formidlende organisationer og med adoptionsnævnet, som jeg forstod på retsudvalget i går der var dyb interesse i at få. Derfor skal jeg nøjes med nogle ganske enkelte bemærkninger.

Den ene, lidt spøgefuldt, til fru Inger Stilling Pedersen, der har den vurdering, at hun bliver lidt mere mild med årene – alligevel vil jeg mene, vi skal gøre denne sag færdig i denne samling.

Den anden, lidt mindre spøgefuldt, til hr. Bolvig. Det forekom mig, at hr. Bolvig var usædvanlig skarp over for adoptionsnævnet. Jeg kunne have ønsket mig, at skarpheden i dag var gået på mig, og at skarpheden over for adoptionsnævnet havde ventet, til adoptionsnævnet kunne svare hr. Bolvig. Jeg foretrækker, at man er skarp, når man kan tale til folk, ikke når man kun kan tale om folk.